

да сантиметалничите: кореспонденти! Европа.
 ухъ, каква помия! — Азъ твърдо рѣшихъ да вземъ на се-
 бе си отговорността и при първия удобенъ случай да се
 расплатя и съ шестимата. Че пакъ бива ли да се пуст-
 нятъ такива зверове за страхъ на населението. Съ низами-
 нѣ се отнесохъ ласкаво и като се научихъ, че между тѣхъ
 има двама ранени, които нѣколко дена вече се мъчатъ безъ
 да бждатъ превързани, поканихъ доктора и го помолихъ да
 имъ превърже ранитѣ.

Върнахъ се въ стаята на засѣданието, дѣто сварихъ
 членоветѣ на управлението да се препиратъ сърдито съ Сла-
 вейкова, когото обвиняваха за милосердието му къмъ тур-
 ското население. Кждѣ пладнѣ получихъ заповѣдь отъ гер-
 цога Лейхтенбергский да приготви нѣкоя къща за военна
 болница. Славейковъ ми прѣдложи за тая цѣль да вземъ
 дѣвическото училище, едва ли не най хубавото здание въ
 цѣлия градъ.

Дѣвическото училище, до старата църква Св. Андрей,
 е голѣмо два-етажно здание на ново загорския пътъ, не да-
 лечъ отъ Данчева ханъ. Училището за сега свободно, тѣй
 като уроцитѣ, по случай на военното време, спрѣли. Азъ
 заехъ горния етажъ, който състои отъ една преголѣма и
 двѣ други съседни съ нея стаи, въ които може да се на-
 прави аптека и мѣсто за фелдшеритѣ. Голѣмитѣ прозорци
 пускатъ въ стаятѣ доста свѣтлина, пакъ въздухъ колкото
 искашъ, тѣй щото избраното дѣвическо училище за болницъ
 излѣзе доста згодно. Нашитѣ болни ги държале до сега на
 едно съ раненитѣ българе въ мъжското училище, нъ на по-
 слѣдне време наченаха да каратъ тѣй много усакатени стар-
 ци, жени и дѣца, щото за военнитѣ трѣбваше да се отрѣди
 друго мѣсто, а мъжското училище да се остави исклучител-
 но за българитѣ. Днесъ пристигнаха отъ окръжието 14 во-
 лови кола съ ранени жители. Азъ отидохъ самъ да се удо-
 стоверя; всичкитѣ ги доведе въ мъжското училище и ги
 размѣстиха, до идването на доктора, въ двора подъ откри-
 то небе. Ранитѣ по много отъ крушумъ. Азъ видѣхъ като
 издѣхна хубаво едно 14—15 годишно момче: него го от-